

200222

Gråt och klagan, tillrättavísningar och varningar

Befallningen lyder: "Gå mitt igenom Jerusalems stad och sätt ett tecken på pannan på de män som suckar och jämrar sig över alla de vidrigheter som bedrivs därinne." Dessa som suckar och jämrar sig har framhållit livets ord. De har tillrättavísat, gett råd och vädjat. Några som hade vanärat Gud ångrade sig och ödmjukade sina hjärtan inför Honom. Men Herrens härlighet hade lämnat Israel. Trots att många fortfarande fortsatte med en form av religion, saknades Hans kraft och närvaro.

När Hans vrede ska ta sig uttryck i domar kommer dessa ödmjuka, hängivna Kristi efterföljare att urskiljas från resten av världen genom deras själsliga ångest, som tar sig uttryck i gråt och klagan, tillrättavísningar och varningar. Medan andra försöker skyla över den existerande ondskan, och ursäkta den stora gudlöshet som härskar överallt, kommer de som ivrar för Guds ära och har kärlek till människor, inte att hålla tyst för att få någons erkännande. Deras rättfärdiga själar plågas dag för dag av de orättfärdigas oheligas handlingar och samtal. De är maktlösa när det gäller att stoppa störtfloden av synd, och därför fylls de av sorg och bestörtning. De klagar inför Gud när de ser religionen föraktas till och med i deras hem som har haft stort ljus. De sörjer och lider eftersom girighet, själviskhet och bedrägeri av alla möjliga sorter finns i församlingen. Guds Ande, som manar till att tillrättavisa, trampas på, medan Satans tjänare triumferar. Gud blir vanärad och sanningen blir verkningslös.

- Testimonies for the Church, band 5, s. 210

Översättning: S. Gundler